

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Kateřiny Horákové a soudkyně JUDr. Olgy Římalové a JUDr. Michaely Janouškové ve věci

navrhovatele: **Ing. V. L.**, nar. [redacted] bytem [redacted]
[redacted],
zastoupeného JUDr. Tomášem Ficnerem, Ph.D., advokátem, sídlem
Moskevská 947/12, 360 01 Karlovy Vary,

za účasti společnosti: **Bohemia - lázně a. s.**, sídlem Sadová 5, 360 01 Karlovy Vary,
IČO 45357218,
zastoupené Mgr. Martinem Vovsíkem, advokátem, sídlem Malá 43/6,
301 00 Plzeň,

o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady společnosti konané dne 30. června 2016,
k odvolání navrhovatele proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 27. března 2018,
č. j. 49 Cm 115/2016-147,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se ve výroku I. mění tak, že se vyslovuje neplatnost usnesení valné hromady společnosti Bohemia – lázně a. s., konané dne 30. června 2016, týkajícího se rozdělení zisku společnosti Bohemia – lázně a. s. za rok 2015.
- II. Společnost Bohemia – lázně a. s. je povinna zaplatit navrhovateli k rukám jeho právního zástupce na náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů částku 55 394 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Soud prvního stupně výrokem I. v záhlaví uvedeného usnesení zamítl návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady společnosti Bohemia – lázně a. s. (dále jen „společnost“), kterým byla schválena zpráva představenstva o hospodaření a stavu majetku společnosti včetně roční účetní závěrky a návrhu na vypořádání hospodářského výsledku za rok 2015 a zpráva o vztazích. Výrokem II. uložil navrhovateli povinnost zaplatit společnosti na náhradě nákladů řízení částku 27 104 Kč.
2. Soud prvního stupně vyšel zejména z toho, že
 - navrhovatel je akcionářem společnosti;
 - dne 30. června 2016 se konala valná hromada společnosti (dále jen „valná hromada“), na jejímž programu bylo mimo jiné schválení účetní závěrky za rok 2015 a vypořádání účetní ztráty za rok 2015 (bod 4 programu); o konání valné hromady byli akcionáři informováni pozvánkou;

- na valné hromadě byla podána zpráva představenstva o hospodaření a stavu majetku společnosti (vycházející z výroční zprávy společnosti za rok 2015, účetní závěrky za totéž období a zprávy auditora k účetní závěrce, přičemž výroční zprávu v písemné podobě obdrželi všichni akcionáři před konáním valné hromady), jakož komentář k hospodářskému výsledku společnosti a důvodům, které přinesly snížení výnosů za uvedené období. V této souvislosti byl rovněž nastíněn výhled budoucích hospodářských výsledků společnosti;

- předseda představenstva na dotaz navrhovatele ohledně růstu tantiém a stagnaci dividend, mezi kolik členů jsou tantiémy rozdělovány, odpověděl tak, že tantiémy jako odměna členů představenstva byly dlouhodobě schvalovány na úrovni 350 000 Kč, bylo přistoupeno k jejich valorizaci o necelých 10 %, rozdělení tantiém je v kompetenci představenstva, tyto jsou rozdělovány mezi 6 osob (tři členy představenstva a tři členy dozorčí rady). Z důvodu zachování dobré kondice společnosti a její konkurence schopnosti byla přijata dlouhodobá koncepce dividendové politiky, dle které je akcionářům vyplácen únosný podíl na zisku ve výši 50 Kč na akcii;

- valná hromada přijala mj. usnesení, kterým schválila účetní závěrku za rok 2015 a rozdělila zisk za rok 2015 v celkové výši 3 756 489,65 Kč tak, že na dividendy bude vyplaceno 2 512 050 Kč, na tantiémy 380 000 Kč a nerozdělený zisk činí 864 439,65 Kč; usnesení bylo přijato 75,33 % hlasů přítomných akcionářů, proti bylo 24,67 %. Proti tomuto přijatému usnesení podal navrhovatel protest, kterým napadl pouze rozdělení zisku, máje za to, že podíl na zisku vyplacený na akcii je nízký, neboť hospodářská situace společnosti umožňuje vyšší výplatu, jakož i to, že dividendy jsou v nepoměru s výplatou tantiém, které narostly a dividendy zůstávají na stejné úrovni;

- z rozvahy sestavené k datu 31. prosince 2015, která je přílohou výroční zprávy, vyplývá, že společnost má krátkodobý finanční majetek – peníze ve výši 11 473 000 Kč, na účtech v bankách 132 123 000 Kč, a dále nerozdělený zisk z minulých let ve výši 233 472 000 Kč;

- ze závěru zprávy představenstva o stavu podnikatelské činnosti a stavu majetku společnosti za rok 2015, jež je rovněž součástí výroční zprávy, se podává, že hospodářský výsledek společnosti za rok 2015 byl poplatný zejména vývoji počtu návštěvníků zahraniční klientely z východní Evropy, byl výrazný pokles pacientů z Ruské federace, ovlivněný prudkým poklesem devizového kurzu rublu a zpřísněnou vízovou politikou, což mělo zásadní vliv na snížení výnosů společnosti; snížení tržeb bylo kompenzováno snížením přímých a nepřímých nákladů. V roce 2016 představenstvo společnosti nepředpokládá významnou změnu proti roku 2015, a proto navrhlo zisk rozdělit shora uvedeným způsobem;

- z článku 6, bod 1 stanov společnosti valné hromadě mj. náleží rozhodnutí o rozdělení zisku a stanovení výše dividend, tantiém a přidělu do jednotlivých fondů /písm. h)/, jakož i rozhodnutí o způsobu krytí ztrát společnosti vzniklých v uplynulém účetním období /písm. i)/;

- článek 16 stanov upravuje rozdělování zisku a krytí ztrát společnosti. Dle tohoto článku o něm rozhoduje valná hromada na návrh předložený představenstvem. Účetní zisk společnosti, získaný v obchodním roce, se použije po odečtení částek připadajících na dotaci rezervního fondu a na další účely schválené valnou hromadou, k výplatě dividend a tantiém anebo podle rozhodnutí valné hromady i jiným způsobem.

3. Na tomto skutkovém základu soud prvního stupně poté, kdy krom dodržení zákonné prekluzivní lhůty shledal i aktivní věcnou legitimaci navrhovatele k podání předmětného návrhu, s odkazem na § 428 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /dále jen „ZOK“, dovodil, že valná hromada byla řádně svolána, byla usnášení

schopná. S programem valné hromady byli akcionáři řádně a včas seznámeni prostřednictvím pozvánky, která obsahovala veškeré náležitosti; akcionářům byly před konáním předmětné valné hromady k dispozici potřebné písemné podklady, o nichž bude na valné hromadě jednáno. Program valné hromady byl zcela vyčerpán. Navrhovatel se valné hromady zúčastnil, podal proti přijatému usnesení, kterým bylo rozhodnuto o rozdělení zisku společnosti, protest.

4. Protest v podobě vznesené navrhovatelem soud prvního stupně soud prvního stupně považoval za jiný hodnotící názor, valnou hromadou jednoznačně přehlasovaný. Nejedná se o protest ve formě nedodržení procedur před hlasováním, zejména nedostatečného odůvodnění návrhu představenstva, ani o protest ve formě porušení zákona či stanov. Soud prvního stupně konstatoval, že protinávrh navrhovatele na vyplacení dividendy ve výši 700 Kč na akcii by představoval výplatu částky 35 000 000 Kč; výplata nerozděleného zisku z let minulých nebyla předmětem jednání valné hromady. K námitce navrhovatele ohledně finančních prostředků společnosti v pokladně a na bankovních účtech, soud prvního stupně zdůraznil, že výše dividendy se stanoví na základě hospodářského výsledku, který je předmětem rozhodování valné hromady. K nárůstu tantiém na úkor dividend soud prvního stupně uvedl, že nejde o nárůst neodůvodněný, nadsazený či neúměrný; v roce 2015 tantiémy narostly o necelých 10 %. Na tantiémy připadá částka 380 000 Kč, což je 5 300 Kč měsíčně na každého jednotlivého člena představenstva a dozorčí rady.
5. Soud prvního stupně uzavřel, že nebylo porušeno právo navrhovatele na podíl na zisku ve smyslu § 348 odst. 1 ZOK. Předmětem valné hromady bylo pouze rozdělení zisku na základě výsledku hospodaření společnosti za rok 2015 ve výši 3 750 000 Kč; případné rozdělení zisku z účtu nerozděleného zisku nebylo na programu napadené valné hromady. Dle soudu prvního stupně při rozdělení zisku byl zohledněn nejen výsledek hospodaření společnosti za rok 2015 (podklady pro učinění si obrazu o hospodaření společnosti měli akcionáři k dispozici již před konáním valné hromady), ale i podnikatelský záměr společnosti.
6. Soud prvního stupně tak neshledal napadené usnesení nesouladným se zákonem ani stanovami společnosti. O výši podílu na zisku pro jednotlivé akcionáře rozhoduje valná hromada; předmětné valné hromady se zúčastnilo 77 % všech akcionářů a pro přijetí napadeného usnesení se vyslovilo 75 % přítomných akcionářů. K porušení práva navrhovatele podílet se na zisku společnosti proto nedošlo. Soud prvního stupně rovněž dospěl k závěru, že nebylo porušeno ani právo navrhovatele na vysvětlení dle § 357 a § 358 ZOK. Na jím vznesený dotaz na valné hromadě bylo odpovězeno; navrhovatel v průběhu valné hromady odpověď neoznačil za neurčitou, nedostatečnou ani neúplnou, nepožadoval doplnění vysvětlení, byť této možnosti využít mohl a dotázat na bližší specifikaci podnikatelského záměru představenstva.
7. Soud prvního stupně uvedl, že neaplikoval § 260 odst. 1 zákona č. 89/2012 S., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“), neboť je třeba sledovat zájem na stabilitě společnosti a jejím hospodaření a zájmu na platnosti rozhodnutí přijatého valnou hromadou drtivou většinou všech akcionářů.
8. Z výše uvedených důvodů proto soud prvního stupně podaný návrh zamítl.
9. O nákladech řízení soud prvního stupně rozhodl s odkazem na § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“). Ve věci úspěšné společnosti přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 27 104 Kč, spočívající v odměně za právní zastoupení v rozsahu 8 úkonů právní služby po 2 500 Kč, včetně 8 režijních paušálů po 300 Kč, navýšené o 21% DPH.

10. Proti usnesení soudu prvního stupně podal navrhovatel odvolání, v němž nesouhlasí se závěry soudu prvního stupně. Navrhl, aby odvolací soud odvoláním napadené usnesení zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
11. Odvolatel namítá, že soud prvního stupně na základě provedeného dokazování dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a současně danou věc nesprávně právně posoudil; argumentaci soudu prvního stupně považuje za nedostatečnou a jeho závěr za nepřezkoumatelný.
12. Odvolatel shodně jako před soudem prvního stupně znovu poukazuje na to, že společnost má krátkodobý finanční majetek – peníze ve výši 11 473 000 Kč, na účtech v bankách 132 123 000 Kč, a dále nerozdělený zisk z minulých let ve výši 233 472 000 Kč. Tento však představenstvo společnosti žádným způsobem nezohlednilo. Odvolatel má za to, že představenstvo nedostatečným způsobem uvedlo důvody, pro které valné hromadě navrhlo ke schválení rozdělení zisku ve výši 3 756 489,65 Kč. Dle odvolatele nebyla uvedena žádná relevantní data vysvětlující hospodářský výsledek společnosti za rok 2015; jedná se tak spíše o manažerské selhání vedení společnosti obstát a prosadit se v konkurenčním prostředí odůvodňované obecnými vnějšími vlivy a běžnými periodicky se opakujícími nerovnovážnými stavy mezi nabídkou a poptávkou po službách, jež jsou předmětem podnikatelské činnosti společnosti. Odvolatel má rovněž za to, že došlo k porušení jeho práva na vysvětlení dotazů na valné hromadě, představující porušení zákona. K důsledkům porušení tohoto práva odkazuje např. na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. ledna 2009, sp. zn. 29 Cdo 3009/2007, uveřejněné v časopise Soudní judikatura, číslo 11, ročník 2009, pod číslem 169, jakož judikaturu tam citovanou. Absence relevantního odůvodnění návrhu představenstva na ne/rozdělení zisku, jakož i porušení práva akcionářů na vysvětlení navrhovaného ne/rozdělení zisku podle § 357 odst. 1 a § 358 odst. 2 ZOK představují porušení zákona, které v dané věci vyústí ve vyslovení neplatnosti napadeného usnesení valné hromady. Odvolatel opakovaně poukazuje na skutečnost, že schválená výše dividend ve výši 2 512 050 Kč neodpovídá hospodářské situaci společnosti.
13. Odvolatel tak znovu uvádí a shrnuje důvody, jež jej vedly k podání předmětného návrhu; svou argumentaci blíže rozvádí.
14. Odvolatel rovněž nesouhlasí se závěrem soudu prvního stupně, týkající se posouzení jím učiněného protestu. Tento byl učiněn, jelikož přijaté usnesení valné hromady je v rozporu s právními předpisy a stanovami, když je primárně porušováno právo akcionáře na podíl na zisku deklarované v § 348 odst. 1 ZOK.
15. Odvolatel dále nesouhlasí s posouzením otázky náhrady nákladů řízení. Namítá, že k vyhlášení rozhodnutí mělo dojít 26. května 2017, k čemuž nedošlo v důsledku pochybení soudu prvního stupně, který zapomněl společnost poučit. V tomto důsledku se konala další dvě jednání (31. května 2017 a 27. února 2018) a dle odvolatele bylo namístě v případě nákladů řízení spojených s těmito jednáními aplikovat ustanovení § 150 o. s. ř.
16. Společnost s argumentací odvolatele nesouhlasí; k jednotlivým výhradám odvolatele se vyjadřuje. Zejména namítá, že odvolatel zcela pomíjí, co bylo předmětem jednání valné hromady. Předmětem jednání valné hromady společnosti bylo vypořádání hospodářského výsledku společnosti za rok 2015; výplata nerozdělené zisku z let minulých však vůbec předmětem jednání dané valné hromady nebyla. Společnost rovněž zdůrazňuje, že výše dividend se ustanovuje na základě hospodářského výsledku, který je předmětem rozhodování valné hromady. Nárůst výše tantiém není dle společnosti neodůvodněný ani neúměrný. Je logické, že členové představenstva a dozorčí rady mají nárok na odměnu za výkon své funkce. Společnost se rovněž vyjadřuje k otázce navrhovatelem vzneseného protestu z hlediska jeho obsahu, jakož i k otázce odůvodnění

navrhovaného rozhodnutí o rozdělení zisku. Společnost své námitky k argumentaci odvolatele blíže rozvádí.

17. Společnost dále dodává, že se v rámci řízení před soudem prvního stupně dovolala ustanovení § 260 odst. 1 o. z.
18. Společnost proto navrhla odvoláním napadené usnesení soudu prvního stupně jako věcně a právně správné potvrdit.
19. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal usnesení soudu prvního stupně a shledal odvolání důvodným.
20. Podle § 428 odst. 1 ZOK každý akcionář, člen představenstva, dozorčí rady nebo likvidátor se může dovolávat neplatnosti usnesení valné hromady podle ustanovení občanského zákoníku o neplatnosti usnesení členské schůze spolku pro rozpor s právními předpisy nebo stanovami. Podle odst. 2 důvodem neplatnosti usnesení valné hromady je i rozpor tohoto usnesení s dobrými mravy.
21. Podle § 348 odst. 1 ZOK má akcionář právo na podíl na zisku, který valná hromada schválila k rozdělení mezi akcionáře. Neurčí-li stanovy ve vztahu k určitému druhu akcií jinak, určuje se tento podíl poměrem akcionářova podílu k základnímu kapitálu.
22. Podle § 350 odst. 1 ZOK společnost nesmí rozdělit zisk ani jiné vlastní zdroje mezi akcionáře, pokud se ke dni skončení posledního účetního období vlastní kapitál vyplývající z řádné nebo mimořádné účetní závěrky nebo vlastní kapitál po tomto rozdělení sníží pod výši upsaného základního kapitálu zvýšeného o fondy, které nelze podle tohoto zákona nebo stanov rozdělit mezi akcionáře. Podle odst. 2 částka k rozdělení mezi akcionáře nesmí překročit výši hospodářského výsledku posledního skončeného účetního období zvýšenou o nerozdělený zisk z předchozích období a sníženou o ztráty z předchozích období a o přídělý do rezervních a jiných fondů v souladu s tímto zákonem a stanovami.
23. Předně odvolací soud uvádí, že v průběhu odvolacího řízení (k dotazu odvolacího soudu) navrhovatel odstranil nesoulad mezi obsahem podaného návrhu, resp. jeho tvrzeními, v kontextu s požadovaným petitem. Je zřejmé, že navrhovatel výslovně brojí pouze proti části napadeného usnesení valné hromady, a to proti rozdělení zisku. Proti této části přijatého usnesení valné hromady podal i protest; proti zbývajícím částem přijatého usnesení o schválení účetní závěrky za rok 2015 výhrady nemá, rovněž je zřejmé, že o zbývajícím části bodu 4 programu zprávy valná hromada ani nehlasovala.
24. Odvolací soud vychází ze skutkových zjištění soudu prvního stupně, která mají oporu v provedeném dokazování. V dané věci pak odvolací soud podle § 213a odst. 1, 2 o. s. ř. zopakoval důkaz pozvánkou na valnou hromadu, zprávou představenstva o podnikatelské činnosti a o stavu majetku společnosti za rok 2015 (jež je přílohou výroční zprávy za rok 2015) a zápisem z valné hromady společnosti,
25. Z pozvánky na valnou hromadu bylo zjištěno, že na jejím programu bylo mimo jiné schválení účetní závěrky za rok 2015 a vypořádání hospodářského výsledku, tj. zisku ve výši 3 756 489,65 Kč tak, že na dividendy bude vyplaceno 2 512 050 Kč, na tantiémy 380 000 Kč a na účet nerozděleného zisku. Pozvánka k tomuto bodu obsahovala odůvodnění navrhovaného usnesení v tomto znění: „Valná hromada je dle platných právních předpisů a stanov společnosti

povinna schválit roční účetní závěrku a rozhodnout o vypořádání hospodářského výsledku. Předložený návrh je v souladu s podnikatelským záměrem společnosti.“

26. Ze závěru zprávy představenstva o podnikatelské činnosti a o stavu majetku společnosti za rok 2015 (jež je přílohou výroční zprávy za rok 2015) se podává, že hospodářský výsledek společnosti za rok 2015 byl poplatný zejména vývoji počtu návštěvníků zahraniční klientely z východní Evropy, byl výrazný pokles pacientů z Ruské federace, ovlivněný prudkým poklesem devizového kurzu rublu a zpřísněnou vízovou politikou, což mělo zásadní vliv na snížení výnosů společnosti; snížení tržeb bylo kompenzováno snížením přímých a nepřímých nákladů. V roce 2016 představenstvo společnosti nepředpokládá významnou změnu proti roku 2015, a proto navrhlo zisk rozdělit shora uvedeným způsobem.
27. Ze zápisu z valné hromady společnosti se vyplývá, že na valné hromadě byla podána zpráva představenstva o hospodaření a stavu majetku společnosti za rok 2015, komentář k hospodářskému výsledku společnosti a důvodům, které přinesly snížení výnosů za uvedené období; byl nastíněn výhled budoucích hospodářských výsledků společnosti. Důvody vedoucí k představenstvem navrhovanému rozdělení zisku předneseny nebyly. Dozorčí rada navrhla schválit návrh představenstva na rozdělení zisku. Valná hromada přijala mj. usnesení, kterým schválila účetní závěrku za rok 2015 a rozdělení zisku za rok 2015 v celkové výši 3 756 489,65 Kč tak, že na dividendy bude vyplaceno 2 512 050 Kč, na tantiémy 380 000 Kč a nerozdělený zisk činí 864 439,65 Kč; usnesení bylo přijato 75,33 % hlasů přítomných akcionářů, proti bylo 24,67 %. Proti přijatému usnesení o rozdělení zisku podal navrhovatel protest.
28. Odvolací soud má za to, že důkazy provedené před soudy obou stupňů jsou dostatečným podkladem pro rozhodnutí ve věci samé, tj. k posouzení otázky, zda lze dovodit ne/platnost napadeného usnesení valné hromady společnosti; závěr soudem prvního stupně učiněný však odvolací soud nesdílí.
29. Soud prvního stupně krom dodržení zákonné prekluzivní lhůty správně shledal i věcnou aktivní legitimaci navrhovatele k podání návrhu s odkazem na § 428 odst. 1 ZOK. Klíčovou otázkou tak v dané věci je posouzení, zda napadené usnesení přijaté valnou hromadou o rozdělení zisku je souladné se zákonem.
30. Byť soud prvního stupně uzavřel, že, „protest je jiného hodnotícího názoru, nejedná se o protest ve formě nedodržení procedur před hlasováním, zejména pak nedostatečného odůvodnění návrhu představenstva ani o protest ve formě porušení stanov či zákona“, lze dovodit, že podmínku podání protestu akcionáře zakotvenou v § 424 odst. 1 ZOK vzal za splněnou.
31. Odvolací soud však shora uvedený závěr soudu prvního stupně ohledně hodnocení obsahu protestu nesdílí. Navrhovatel na předmětné valné hromadě přítomen byl. Protest proti usnesení valné hromady, jímž bylo schváleno rozdělení zisku společnosti za rok 2015, podal; tento byl zaznamenán v zápise z valné hromady. Z obsahu protestu je zřejmé, v čem spatřuje důvody neplatnosti usnesení valné hromady. Odvolatel brojil výlučně proti rozdělení zisku; z uvedeného lze dovodit, že měl za to, že došlo k porušení jeho práva akcionáře na podíl na zisku zakotveného v § 348 odst. 1 ZOK, že považuje výši dividend za neodpovídající hospodářské situaci společnosti. Protest byl tedy včasný, byl zformulován srozumitelně a určitě. Tento odlišný názor odvolacího soudu však nemá vliv na celkové posouzení věci odvolacím soudem.
32. Důvodem pro vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady akciové společnosti je podle shora citovaného § 428 ZOK rozpor obsahu přijatého usnesení s právními předpisy, stanovami nebo rozpor s dobrými mravy. Takový rozpor ani důvod v daném případě soud prvního stupně

nehledal. Soud prvního stupně uzavřel, že právo navrhovatele na podíl na zisku, jakož i jeho právo na vysvětlení, nebylo porušeno; s tímto závěrem se však odvolací soud neztotožňuje.

33. Právo podílet se na zisku společnosti je jedním ze základních práv akcionáře (§ 256 odst. 1 ZOK). Vytvoří-li akciová společnost zisk, může valná hromada rozhodnout o tom, že zisk nebude rozdělen mezi akcionáře, pouze z důležitých důvodů a při respektování zákazu zneužití většiny hlasů (§ 212 o. z.).
34. Je třeba zdůraznit, že společnost při ne/rozdělování zisku musí důsledně postupovat dle § 350 ZOK, návrh usnesení o ne/rozdělení zisku a jeho zdůvodnění musí být uvedeno již v samotné pozvánce na valnou hromadu / § 407 odst. 1 písm. f) ZOK/ a představenstvo musí návrh na ne/rozdělení zisku relevantním způsobem odůvodnit. Důvody musejí být určité, srozumitelné, konkrétní, tak aby si akcionář mohl učinit ucelený obraz o těchto skutečnostech pro své rozhodnutí, zda se valné hromady zúčastní a jak bude o nastolené otázce na valné hromadě hlasovat (k náležitostem pozvánky - viz výše uvedené usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. března 2019, sp. zn. 27 Cdo 3885/2017).
35. Z provedeného dokazování však zcela jednoznačně vyplývá, že představenstvo společnosti důvody, které jej vedly k rozdělení zisku společnosti způsobem předloženým valné hromadě ke schválení, specifikovalo pouze v obecné rovině. Ze zápisu z valné hromady, ani zprávy představenstva, jakož i samotné pozvánky na valnou hromadu (v níž důvody pro rozdělení zisku navrženým způsobem zcela absentují, což však navrhovatel nenamítal – pozn. odvolacího soudu), žádné konkrétní relevantní důvody k rozdělení zisku navrženým způsobem nevyplynou. Na valné hromadě nebyly určitým srozumitelným a dostatečným způsobem vysvětleny. Není tudíž zřejmé, z jakého důležitého důvodu byla částka 233 472 000 Kč ponechána na účtu nerozděleného zisku, a tento krok představenstva nebyl akcionářům nikterak osvětlen. Důvody pro takový postup musejí být dostatečně určité a srozumitelně vymezeny, tak aby bylo akcionářům zřejmé, jaké skutečnosti představenstvo k takovému zásadnímu postupu vedou, aby akcionáři měli dostatečné relevantní informace a racionální podklady pro své úvahy k projednávanému bodu usnesení valné hromady. Pouhé prosté obecné abstraktní formulace bez konkrétního vymezení důvodů pro ne/rozdělení zisku (byť částečné) nestačí. S odkazem na ustálenou judikaturu Nejvyššího soudu k této otázce, jež se uplatní i po 1. 1. 2014, pokud jde o posuzování důležitých důvodů vedoucích k nerozdělení zisku (za mnohé např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. února. 2014, sp. zn. 29 Cdo 3059/2011, uveřejněné pod číslem 58/2014 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část občanskoprávní a obchodní, usnesení ze dne 27. března 2019, sp. zn. 27 Cdo 3885/2017), je třeba zdůraznit, že absence relevantního odůvodnění návrhu představenstva na rozdělení zisku, jakož i porušení práva akcionáře na vysvětlení navrhovaného ne/rozdělení zisku podle § 348 ZOK, představují porušení zákona, jež může podle okolností případu vyústit ve vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady.
36. Odvolací soud proto shrnuje, že zpráva představenstva, ani přednes na valné hromadě, potažmo ani pozvánka na valnou hromadu neobsahují řádné zdůvodnění návrhu na rozdělení zisku. Není zde patrný žádný, ani stručný, určitý, jasný, výstižný a srozumitelný důvod, z něhož by mělo být zřejmé, proč představenstvo navrhuje, aby valná hromada o dané záležitosti rozhodla navrhovaným způsobem. Odvolací soud proto v poměrech projednávané věci nemá pochybnosti o tom, že došlo k tvrzenému porušení zákona, jež by mohlo vyústit ve vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady. Navrhovatel jako akcionář byl zkrácen na svých právech (bylo porušeno jeho právo na podíl na zisku, jakož i jeho právo na vysvětlení - § 348, § 357, § 358 ZOK); bližší odůvodnění návrhu představenstva na rozdělení zisku absentuje.

37. Vzhledem k výše uvedenému se odvolací soud zabýval i samotnou intenzitou konstatovaného porušení právních předpisů z pohledu § 260 o. z. Uvedené ustanovení promítá již judikatorně ustálený princip proporcionality jakožto obecné zásady, z něhož plyne, že ne každé porušení právních předpisů či stanov je důvodem pro vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady. Soud neplatnost usnesení valné hromady nevysloví, došlo-li k porušení zákona nebo stanov, jehož důsledkem bylo nepodstatné porušení práv osob domáhat se určení této neplatnosti, a jestliže zásah do jejich práv neměl závažné právní následky. Je třeba vždy posoudit okolnosti konkrétního případu (jak učinil odvolací soud), aby mohl být učiněn závěr o případnosti aplikace uvedeného ustanovení.
38. Přijaté napadené usnesení valné hromady o rozdělení zisku odvolací soud považuje za závažné rozhodnutí, představující podstatný a významný zásah nejen do práv navrhovatele, ale i do práv všech akcionářů, proto dle odvolacího soudu tudíž aplikace § 260 o. z. není namístě. Přijaté napadené rozhodnutí valné hromady má závažné právní následky pro všechny akcionáře.
39. Odvolací soud tak uzavírá, že napadené usnesení valné hromady je v rozporu se zákonem; důvod pro postup dle ustanovení § 260 o. z. neshledal, a proto napadené rozhodnutí soudu prvního stupně ve výroku I. podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. změnil a vyslovil, že usnesení valné hromady společnosti konané dne 30. června 2016, týkající se rozdělení zisku společnosti za rok 2015, je neplatné.
40. Jelikož došlo ke změně napadeného rozhodnutí, odvolací soud rozhodl o náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů podle § 224 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř., a úspěšnému navrhovateli přiznal náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů v celkové výši 55 394 Kč.
41. Při stanovení výše odměny advokáta odvolací soud vyšel z příslušných ustanovení vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách za poskytování právních služeb (advokátní tarif); kdy základem je tarifní hodnota 50 000 Kč (§ 9 odst. 4 písm. c/ advokátního tarifu) a odměna za jeden úkon právní služby podle § 6 odst. 1, § 7 bodu 5 advokátního tarifu činí 3 100 Kč.
42. Za řízení před soudem prvního stupně činí náhrada nákladů řízení 42 433 Kč a sestává se ze zaplaceného soudního poplatku za podaný návrh ve výši 2 000 Kč, z odměny ve výši 24 800 Kč za 8 úkonů právní služby po 3 100 Kč dle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu (příprava a převzetí právního zastoupení, podání návrhu, účast při ústním jednání dne 24. února 2017, 21. dubna 2017, 31. května 2017, 27. února 2018, vyjádření k podání společnosti ze dne 17. července 2017, závěrečný návrh); k tomu 8 režijních paušálů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 2 400 Kč; dále pak dle § 14 advokátního tarifu náhrada za zmeškaný čas ve výši 2 400 (24 půlhodin po 100 Kč) a cestovní výdaje dle § 13 odst. 1 advokátního tarifu ve výši 3 816 Kč (čtyřikrát cesta Karlovy Vary – Plzeň a zpět, čtyřikrát 162 km, tj. celkem 648 km, při průměrné spotřebě 6,6 l benzínu na 100 km, ceně benzínu 29,50 Kč/l a sazbě základní náhrady za používání silničních motorových vozidel ve výši 3,90 Kč za 1 km v souladu s vyhláškou č. 440/2016 Sb. pro rok 2017 a ceně benzínu 30,50 Kč/l a sazbě základní náhrady za používání silničních motorových vozidel ve výši 4 Kč za 1 km v souladu s vyhláškou č. 463/2017 Sb. pro rok 2018), navýšené o DPH podle § 137 odst. 3 o. s. ř. ve výši 7 017 Kč.
43. Za řízení před odvolacím soudem činí náhrada nákladů řízení 12 961 Kč a sestává se ze zaplaceného soudního poplatku za podané odvolání ve výši 2 000 Kč, z odměny ve výši 6 200 Kč za dva úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 11 odst. 1 písm. g), k) advokátního tarifu (odvolání, účast u jednání odvolacího soudu dne 11. listopadu 2019); k tomu dva režijní paušály po 300 Kč

dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 600 Kč, dále pak dle § 14 advokátního tarifu náhrada za zmeškaný čas ve výši 600 Kč (6 půlhodin po 100 Kč) a cestovní výdaje dle § 13 odst. 1 advokátního tarifu ve výši 1659 Kč (cesta Karlovy Vary – Praha a zpět, 264 km, při průměrné spotřebě 6,6 l benzínu na 100 km, ceně benzínu 33,10 Kč/l, a sazbě základní náhrady za používání silničních motorových vozidel ve výši 4,10 Kč za 1 km v souladu s vyhláškou č. 333/2018 Sb.), navýšené o DPH podle § 137 odst. 3 o. s. ř. ve výši 1902 Kč. Odměnu za požadovaný úkon – porada s klientem, včetně režijního paušálu a DPH, odvolací soud navrhovateli nepřiznal, neboť nebyl nikterak doložen.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je dovolání přípustné jen za podmínek § 237 o. s. ř.; lze je podat do dvou měsíců od doručení tohoto usnesení k Nejvyššímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Plzni.

Praha 11. listopadu 2019

Mgr. Kateřina Horáková, v.r.
předsedkyně senátu

Jana
Kalousko
vá

Digitálně
podepsal Jana
Kalousková
Datum:
2019.11.26
13:30:58 +01'00'